

Jerome Hartigan, ekspert w dziedzinie wychowania fizycznego, mówi, że jeżeli dzieci pokochają ćwiczenia ruchowe, ćwiczenia te zdecydowanie zwiększą ich zdolności akademickie, ponieważ bez ruchu mózg się nie rozwija. Hartigan twierdzi, że istnieją wzorce ruchowe, które „nakreślają mózg”. Na przykład, specyficzne chodzenie, bieganie i klaskanie jest ściśle powiązane z umiejętnością liczenia, która z kolei łączy się z arytmetyką.

Umiejętność naśladowania sekwencji ruchów prowadzi do kopiowania wzorów na papierze, a ta umiejętność prowadzi do pisania.

Przytulajcie dziecko, tańczcie z nim przy muzyce, obracajcie do góry nogami, turlajcie i obracajcie w obie strony.

Uczcie dziecko jak najwięcej piosenek i wierszyków, przy których wykonuje się sekwencje ruchów, maszeruje, skacze na obu nogach lub na jednej nodze. W zabawach stosujcie muzykę, kolor i taniec - ruszajcie się w rytm muzyki, trzymając w rękach kolorowe wstążki lub wstęgi z papieru.

Należy mobilizować dziecko do zapamiętania i wykonywania kombinacji czynności. Dzięki takim ćwiczeniom ruchowym doskonale rozwija się pamięć - jest to również świetna zabawa.

Kiedy dzieci mają możliwość wspólnego wymyślania różnego rodzaju zabaw i dorosły to akceptuje, budujemy w dziecku również poczucie jego własnej wartości. Pozytywne nastawienie stanowi istotny element w drodze do sukcesu. Dziecko buduje wyobrażenie o sobie na podstawie sukcesów, jakie osiąga. Naszymi myślami kreujemy samych siebie. Poczucie własnej wartości dziecka w znacznej mierze zależy od trzech współdziałających elementów. Są to:

1. Poczucie dziecka, że jest bezwarunkowo kochane za to, kim jest, a nie za to, co osiągnęło.
2. Osiągnięcie celu, który dziecko samo sobie wyznaczyło. Poczucie, że robi postępy.
3. Pozytywne zachęty - szczególnie gdy do dalszej pracy zachęcają rodzice.

Zdecydowanie zbyt często dzieci spełniają oczekiwania innych osób. Gdy codziennie dziecko odbiera negatywne oczekiwania (w podejściu do dziecka, słowach, atmosferze, przez język ciała), wówczas oczekiwania te wyłącznie ograniczają dziecko. Jak byśmy się czuli, gdybyśmy codziennie słyszeli: „Nie masz racji”, źle postępujesz albo „Nie rób tego!”.

Na poczucie własnej wartości dziecka składają się wszystkie jego przekonania i opinie na własny temat. Jego obraz siebie warunkuje odnoszenie sukcesów i ponoszenie porażek. Przy każdej nadarzającej się okazji chwalcie prawidłowe zachowanie, zamiast krytykować zachowanie niewłaściwe. Przez całe dzieciństwo dziecko powinno usłyszeć nieskończenie wiele pochwał - jest to niezmiernie istotne. Jeśli musicie ukierunkować dziecko, powiedzcie mu, jak ma postępować, tego potrzebuje. Okazuje się zatem, że sukces szkolny w dużej mierze zależy od nas - rodziców. Od tego ile pozytywnego wysiłku włożymy w świadomą zabawę z dzieckiem. Jeżeli rzeczywiście poświęcimy pierwsze pięć lat życia swojej pociechy na efektywną przyjemną współpracę, wówczas podjęcie nauki szkolnej w wieku sześciu lat będzie wskazany, by nie ograniczać jego rozwoju.

Przychodzi moment, gdy dziecko oczekuje innych mentorów, niż jedynie rodziców, by mogło wypraktykować nabyte umiejętności w relacjach z nowymi osobami, by miało szansę na rozwijanie własnego potencjału oraz odnalezienie miejsca w zespole.

Powodzenia !

Robert Tempka